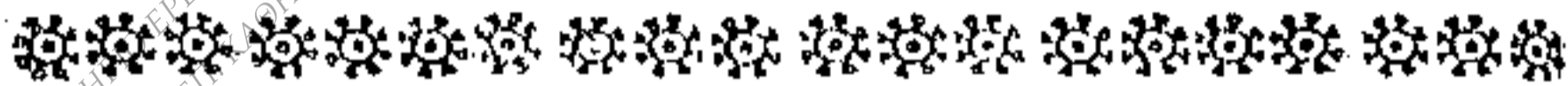

λετέ με· ἄλλ' ἄρα γὰρ ἐκεῖ ὁ ἄρπαξ ἐγκληῖται, ἀλλ' ὁ ἀκοινώ-
 τητος κατακράνεται. ἐγὼ μὲν εἶπον, ἃ συμφέρει ἐνόμιζον·
 σοὶ δὲ πειθούμι μὲν, παράδηλα πὲρ ἐν ἐπαγγελίαις ὑποκρί-
 μμα ἀγαθὰ· πῶς δὲ κινήσαντι δὲ, γογγυμῶν ὅστιν ἢ ἀπει-
 λή, ἢς εὐχομαί σε τὴν πείρην διαφυγεῖν, βελτίονα γνώμην
 μεταλαμβάνει, ἵνα λίθον σοὶ ρηῖται ὁ ἴδιος πλάτος, καὶ ἐφ'
 ἔτοιμα βαδίσῃς πρὸς ὑψίστην ἀγαθὰ, χάριτι τῷ πάντας ἡμᾶς
 καλέσαντος εἰς τὴν αὐτῆ βασιλείαν. ὧ ἢ δόξα καὶ τὰ κρά-
 τος εἰς τὴν αἰῶνα τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ, ΠΡΟΣΕΧΕ Σεαυτῆς.

ΤΟΥ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν ἡμῖν ὁ κτίσας ἡμᾶς Θεός,
 ἵνα τὰς βελὰς τῆς καρδιῶν ἀλλήλοις ὑποκαλύπτωμεν,
 καὶ ἴδωμεν τὰ ποιωνικὸν τῆς φύσεως, ἕκαστος τῷ πλησίον μεταδι-
 δῶμεν, ὡσπερ ἐκ τινων ταμιείων, τῆς τῆς καρδίας κρυπτῶν, προ-
 φέροντες τὰ βαλόμενα. εἰ μὲν ἤδη γυμνῆ τῆ ψυχῆ διαζώμεν,
 οὐδὲς αὖ ἄπο τῆς νοημάτων ἀλλήλοις συσχυνόμεθα· ἐπειδὴ
 δὲ ὑπὸ πῶς πεπλάσματοι τῆ σαρκὶ καλυπτομένη ἡμῶν ἢ ψυχῆ
 τὰς ἐνοίας ἐργάζεται, ρημάτων δεῖται καὶ ὀνομάτων πρὸς τὸ
 δημοσιάζειν τὰ ἐν τῷ βάθει κείμενα. ἵππεδὼν ἕκ ποτε λάβη-
 ται φωνῆς σημαντικῆς ἢ ἐνοια ἡμῶν, ὡσπερ πορθημῶν τιτὶ
 τῷ λόγῳ ἐποχρημένη, διαπερῶσα τὸν αἶρα, ἐκ τῆ φθρυγο-
 μενῆς μεταβαίνει πρὸς τὸν ἀκρόντα· καὶ μὴ μόνον εὐρη γαλιῶλυ
 βαθεῖαν καὶ ἡσυχίαν, ὡσπερ λιμέσιν δίδιοις καὶ ἀχειμάσοις
 ταῖς ἀκοαῖς τῆς μνησανόντων ὁ λόγος ἐγκαθορμίζεται· εὐὸ δὲ
 οἶον ζάλητις ἔραχθια ὁ πῶς τῆς ἀκρόντων θόρυβοι, ἀντι-
 πρὸς ἡ, ἐν μέσῳ τῆς ἀέρι διαλυθεῖς ἐναυάγησε, ποιήσασθ
 πρὸς ἡ γαλιῶλυ τῷ λόγῳ ἴσα τῆς σιωπῆς· ἴσως γὰρ ἀντι φα-
 ρείη

γείη χήσιμον ἔχων τῆς ἀγωγίμων. συθῆραπὶς βῆν ὁ τῆς ἀλη-
 θείας λόγος, ῥαδίως διακίμῃος ἐκφύγειν τῆς μὴ προσέχον-
 τας, ἔπο τῷ πνδύματος οἰκορομήσαντες ἀιωσασαλμῶν αὐτὸν
 εἶναι κῆ βραχυῶ, ὡς τε πολλαῖ ἐν ὀλίγοις διλῶν, κῆ δὲ σιω-
 τομίω εὐκόλον τῆ μνήμῃ ἀποσκαπῆχῆσαι. καὶ γὰρ φύσει
 ἀρετῆ λόγος, μήτε ἀσάρει κρύπτειν τὰ σημαιόμενα, μήτε
 ὡφῆττον εἶναι κῆ μάταιοι εἰπῆ τοῖς ἀρέγμασι τῆ ἀρρέσιτα. ὁ-
 παῖος ἔρ. δῆ βῆ κῆ ὁ ἀρτίως ἡμῖν ἐν τῆ Μωυσείως βίβλων ἀνε-
 γνωσμοῦς λόγος, ἔ μέμνησῆ, πᾶσις οἶγε φιλόποιοι, πλῆω
 εἰ μήτε δὲ βραχυτίτε παρέδραμῆ ὑμῶν τὰς αἰαίς. ἔχει δὲ
 ἡ λέξις ἔπο προσέχε σενυτῶ, μήποτε γῆνται ῥῆμα κρυπτῶν
 ἐν τῆ καρδίᾳ σῆ ἀνόμημα. εὐκόλοι ἐσμεῖν πρὸς τὰς κῆ δὲ
 νοιαν ἀμαρτίας οἱ ἀνδραποῖ. διό πᾶρ ὁ πλάσας κῆ μόνας τὰς
 καρδίας ἡμῶν, εἰδῶς ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς ἀμαρτίας ἐν τῆ ὄρ-
 μῆ πληρῆται τῆ κῆ πρόθεσιν, τῶ ἐν τῆ ἡγεμονικῶ καθα-
 ρότητε πρᾶτῶ ἡμῖν διατάξατο. ὡ γὰρ μάλισα προχείραις
 ἐξαμαρτάνομῆ, τῆτο πλείουος φυλακῆς κῆ ἐπιμελείας ἡξίωσεν.
 ὡσπερ γὰρ τῆ σωματῶν τὰ ἀθροῦσερα οἱ προμηθέσεροι τῆ
 ἰατρῶν ταῖς προφυλακτικαῖς ἐποθήκαις πόρρωθεν ἀσφαλί-
 ζονται, ἔτως ὁ κοῖτος κηδεμῶν κῆ ἀληθειῶς τῆ ψυχῶν ἰατρῶς,
 ὁ μάλισα ἡμῶν οἶδε πρὸς ἀμαρτίαν ἀλιωρότερον, τῆτο ἰχυ-
 ροτέραις προκατελάβετο φυλακαῖς. αἱ μὲν γὰρ δὲ τῆ σώ-
 ματος πρᾶξεις κῆ χρόνι δέονται, κῆ δὲκαίαι, κῆ καμάτων
 κῆ σιωπεργῶν, κῆ τῆς λοιπῆς χορηγίας. αἱ δὲ τῆς δὲαίαις κῆ
 ἐήσεις ἀχρόως ἐνεργῆνται, ἀκόπως ἐπιτελεῖνται, ἀποραγμα-
 τῆτως σιωῖσῶνται, πᾶντα καιρὸν ἐπιπίδειον ἔχουσι. καί πῆ
 τις τῶν σοβαριῶν κῆ κακαφρομοῦων ἐπὶ σεμνότητι, πλάσμα
 σαπροσυῶς ἔξωθεν τῆ κείμῆρος, ἐν μέσοις καθεζόμενος
 πολλαῖς τοῖς ἐπὶ ἀρετῆ αὐτὸν μακαρίζουσιν, ἀπέδραμε τῆ
 δὲαίαι πρὸς τὸν τῆς ἀμαρτίας τόπον ἐν τῆ ἀφωσῆ τῆς καρδίας
 κινήματι. εἶδε τῆ φαντασίᾳ τὰ ἀπὸ ἀζόμενα, ἀνετυπῶσατῶ

τινε ὀμίλιαν ἐκ ὀπρηπῆ, κὶ ὅλως ἐν τῷ κρυφίῳ τῆς καρδίας
 ἐργασθεῖν, ἐναργῆ ἐν ἑαυτῷ τὴν ἡδονὴν ζωγραφίσας, ἀ-
 μάρτυρον ἑσῶ τιμῷ ἀμαρτίαν εἰργάσατο, ἀγνοῶν πᾶσιν
 ἕως αὐτῆς ἔλθῃ ὁ ἄποκαλύπτων τὰ κρυπτὰ τῷ σκοτεινῷ, κὶ φακε-
 ρῶν τὰς βυβλάς τῶν καρδιῶν. φύλαξαι ἐν μὴ ποτὲ γένῃται ῥῆμα
 κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα. ἔγὰρ ἐμβλέψας γυναικὶ
 κὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἦδη ἐμοίχθισεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς,
 διότι, αἰ μὲν τὰ σώματος πράξεις ὑπὸ πολλῶν διακόπτοισι
 ἔστι κὶ πρόθεσις ἀμαρτιῶν, τῷ τὰ χειρῶν νοημάτων σωμα-
 τικῶν ἐπιθυμῶν ἔχει τιμῷ ἀμαρτίαν. ὅπερ ἐν ὄξει τὸ ἀδύπνω-
 μα, ταχεῖα δέδοται ἡμῖν ἡ φυλακὴ. διαμαρτύρεται γάρ
 μὴ ποτὲ γένῃται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα.
 μαλλοῦ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ λόγῳ τὴν ἀρχὴν ἀναδράμων. προ-
 σέχε, φησὶ, σεαυτῷ τῶν ζώων ἕκαστον ὡς τὰ πάντα συ-
 νησαμένῳ Θεῷ, οἴκοθον ἔχει τὰς ἀφορμὰς πρὸς τὴν φυλα-
 κὴν τῆς οἰκείας συστάσεως· κὶ εὖροις αὐτῶν, εἰ καταμάθοις ἐπι-
 μελῶς, τῶν ἀλόγων τὰ πλεῖστα ἀδίδακτον ἔχοντα τὴν πρὸς τὸ
 βλάπτον διαβολῆν, κὶ φυσικῆ τινὶ πάλιν ὀληρῇ, πρὸς τὴν τῶν
 ἀφελόντων ἀπὸ λαοῦ ἐπειγόμενα. διὸ κὶ ἡμῖν ὁ παιδῶν
 ἡμῶν Θεὸς τὸ μέγα τῷτο ὡς ἀγγελμα δίδωκεν, ἵνα ὅπερ ἐκ
 κείνοις ἐκ φύσεως, τῷτο ἡμῖν ἐκ τῆς τὰ λόγια βοήθειας προσ-
 γένῃται· κὶ ὅπερ κατορθῶται τοῖς ἀλόγοις ἀνεπιστάτως, τῷτο
 παρ' ἡμῶν ὀπιτελῆται διὰ τῆς προσοχῆς κὶ τῆς συνεχῆς πᾶν
 λόγων ἐπιστάσεως· κὶ φύλακες ὡμῶν ἀκρεβεῖς τῶν ὡς Θεῷ
 δεδομένων ἡμῖν ἀφορμῶν, φύγοντες μὲν τὴν ἀμαρτίαν, ὡ-
 σπερ τὰ ἀλογα φύγει τῶν βρωμάτων τὰ διληθήερα, διώκου-
 πτε δὲ τὴν δικαιοσύνην, ὡσπερ καὶ κείνα διώκει τῆς πόας τὸ
 ῥόφιμον. προσέχε ἐν σεαυτῷ, ἵνα δυνατὸς ᾖς διακρίνειν τὸ
 θλάπτον ἀπὸ τῷ σώζοντος. ἐπειδὴ δὲ διπλῆν τὸ προσέχειν,
 μὲν, σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ἀνατινίσκειν τοῖς ὀρατοῖς, τὸ δὲ,
 γοῖρᾳ τῆς ψυχῆς δυναμει ἐπιβάλλειν τῇ θεωρίᾳ τῶν ἀσω-
 μῶν.

μάταια, εἰ μὴ μὲν ὅτι τῆς τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιρρείας κείδαι εἰ-
 πώμεν τὸ πᾶσι γνέμα, εὐθύς αὐτὰ τὸ ἀδύνατον ἀπελέγξο-
 μην. πῶς γὰρ αὐτὸς ὅλον ἑαυτὸν τῷ ὀφθαλμῷ καταλάβοι;
 εἰ γὰρ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτὸν ὁ ὀφθαλμὸς κέχρηται τῷ ὄραϊ, καὶ
 κορυφῆς ἐφικεῖται, καὶ τὰ ῥῶτα οἶδεν, καὶ πρόσωπα, καὶ τῆς ἐν
 τῷ βάθει τῶν ἀσπλάγχων ἡμέτερον· ἀσεβὲς ἐν τῷ λέγειν ἀ-
 δύναται εἶναι τὰ τῷ πνεύματι πᾶσι γνέματα, λέγεται ἐν
 ἡμῶν τῆς κτ' ἐν τῇ ἐπιρρείας τῷ προστάγματι ἐσακίπει. προσέχε
 καὶ σεαυτῷ· τίτ' ἐστὶ, πάντα χόθου σεαυτὸν ἐξελκόπει· καὶ
 κοίμητον ἔχε πρὸς τὴν σεαυτὴ φυλακὴν τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα
 ἐν μίσθῳ παγίδων δεβαίνεις· κεκρυμμένοι βρόχοι πᾶσι τῷ
 ἐχθρῷ πολυχόθου καταπιπύουσι, πάντα ἐν τῷ ἐξελκόπει,
 ἵνα σαύξῃ, ὡς ἀσπὲρ δορκὰς ἐν βρόχῳ, καὶ ὡς ἀσπὲρ ὄρνικον ἐκ
 παγίδος. ἢ μὴ γὰρ δορκὰς ἀλάτωτος ἐστὶ τοῖς βρόχοις δι' ὁ-
 ξύτητα τῆς ὄρασεως, ὡς καὶ ἐπ' ὀνόματος ἐστὶ τῆς οἰκείας ὀξυ-
 δερκείας· τὸ δὲ ὄριον κέφω τῷ πτερῷ ὑψηλότερον τῆς ἐπιβη-
 λῆς τῶν ἀγροδόντων, ὅταν προσέχη, γίνεται. ὄρα ἢ μὴ χεί-
 ρων φανῆς τῶν ἀλόγων πρὸς τὴν σεαυτὴ φυλακὴν, μή ποτε
 ταῖς παγίσιν ἀλάς, θήραμα γούη τῷ δεβόλῃ, ἐξωρημένος
 ὑπ' αὐτῷ εἰς τὴν ἐπιρρείαν θέλημα. προσέχε ἢ σεαυτῷ· τίτ' ἐ-
 στὶ, μήτε τοῖς οἰοῖς, μήτε τοῖς πᾶσι σε, ἀλλὰ σεαυτῷ μόν-
 ω προσέχε· εἴ ποτε γὰρ ἐσμεν ἡμεῖς αὐτοί, καὶ ἄλλο τὰ ἡμέ-
 τερα, καὶ ἄλλο τὰ πᾶσι ἡμᾶς. ἡμεῖς μὲν ἐσμεν ἡ ψυχὴ
 καὶ ὁ νῆς, καὶ ὁ κατ' εἰκόνα τῷ κτίσαντος γενημέθα. ἡμέ-
 τερον δὲ τὸ σῶμα, καὶ αἱ δι' αὐτῆ ἀιδήσεις· πᾶσι ἡμᾶς δὲ χρί-
 ματα, τέχναι, καὶ ἡ λοιπὴ τῷ βίῃ κατασκόπη. τί ἐν φησὶ ὁ λό-
 γος; μὴ τῇ σαρκὶ προσέχε· μηδὲ τὸ ταύτης ἀγαθὸν εἴη πάντως
 εὐπρεπὲς δίωκε, ὑγείας, καὶ κάλλος, καὶ ἡδονῶν ἀπολαύσεις, καὶ
 μακροβίωσιν· μηδὲ χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ δυναστείαν θαύμα-
 ζε· μηδὲ ὅσα σοι τῆς προσκαιρῆς ζωῆς τὴν ὑπηρεσίαν πληροῖ,
 ταῦτα μεγάλα κομίσσας, καὶ πᾶσι ταῦτα σακιδίῃ τῆς προηγουμένης

σεαυτῷ ζωῆς καταμέλει, ἀλλὰ πρόσεχε σεαυτῷ, ἥτι' ἐστὶ
 τῆ ψυχῆ σκῶ πούττω καταπόσει, καὶ ταύτης ἐπιμελιᾶ, ὡς το
 πάπε μὲν τὸν ἐκ τῆς πορνείας ἐπιγινόμενον αὐτῆ ῥύπον ἄπο
 κορμεῖσαι διὰ τῆς προσοχῆς, πᾶν δὲ τὸ ἄτο κακίας αἰχος
 ἄποκαθαίρειαι, παντὶ δὲ τῷ ὅξ ἀρετῆς κάλλει κατακοσμεῖ
 αὐτὴν καὶ φαιδρῶειν. Ἐξέτασον σεαυτὸν τίς εἶ. γινώθι σεαυτῷ
 τὴν φύσιν· ὅτι θνητὸν μὲν σὲ τὸ σῶμα, ἀθάνατος δὲ ἡ ψυ
 χή. καὶ ὅτι διπλῆ τις ἐστὶν ἡμῶν ἡ ζωὴ, ἡ μὲν οἰκεία τῆ σαρ
 κί, ταχὺ παρερχομένη· ἡ δὲ συζυγῆς τῆ ψυχῆ, μὴ διχο
 μενῆ πειρασώ. πρόσεχε ἐν σεαυτῷ, μήτε τοῖς θνητοῖς ὡς
 αἰδίοις ἀναπομείνης, μήτε τῷ αἰδίων ὡς παρερχομένων κατα
 φρονήσης, ὑπερόρα σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελιᾶ ψυ
 χῆς, ἀνάγκη ἀθάνατος. ἐπίσηθι μὲν πάσης ἀπειθείας
 σεαυτῷ, ἵνα εἰδῆς ἀνέμεν ἐκατέρω τὸ πρόσφορον· σαρκί
 μὲν ἁφῶφας καὶ σκεπάσματα, ψυχῆ δὲ δόγματα δὲ σεβείας,
 ἀγωγὴν ἀσείαν, ἀρετῆς ἀσκησιν, παιδῶν ἐπαινώθωσιν. μή
 τε ὑπερπαινεῖν τὸ σῶμα, μήτε πῶρ τὸν ὄχλον τῷ σαρκῶ
 ἐπιδακνῆαι· ἐπειδὴ ἡ ἐπιθυμεῖ ἡ σὰρξ καὶ τὰ πηδύματα,
 τὸ δὲ πνεῦμα καὶ τῆς σαρκός, ταῦτα δὲ ἀλλήλοισ ἀτίκει
 ται, ὄρα μὴ ποτε προδέματος τῆ σαρκί, πολλῶ πῶρ ἁφῶφας
 τῶ διωασείαν τῷ χείρονι· ὡσπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥοπαῖς τῶ
 ζυγῶν, ἐὰν μίαν καταβαρυμένης πλαστῆρα, κερότερα πᾶ
 τως τὴν ἀντικειμένῳ ποιήσεις, ἔτω καὶ ἐπὶ σώματος καὶ ψυ
 χῆς, ὅ τῷ ἑτέρω πλεονασμὸς ἀναγκάια ποιῶ τῶ ἐλάττω
 σιν τῷ ἑτέρω· σώματος μὲν γὰρ ὑπαθέτος καὶ πολυσάρκῆς
 βαρυμενῆς, ἀνάγκη ἀδρανῆ καὶ ἄτονον εἶναι πρὸς τὰς οἰκείας
 ἐνεργείας τὸν τῶν ψυχῆς δὲ δυνάμει καὶ διὰ τῆς τῶ ἀγαθῶν
 μάλετης πρὸς τὸ οἰκεῖον μέγεθος ὑψικμένης, ἐπόμενον ἐστὶ τὴν
 τῷ σώματος ἐξιν καταμαραινέσαι· τὸ αὐτὸ δὲ τῷ πῶρ ἁφῶφας
 μα, καὶ ἀδρανῆσι χησίμον, καὶ ἐρρωμένους ἀρμοδιώτετον· ἐ
 μὲν γὰρ ταῖς ἀδουταῖς, οἱ ἰαφοὶ τοῖς πάρεσι παρεγγύωσι

προσέχειν αὐτὸς ἑαυτοῖς, καὶ μηδενὸς τῆς εἰς θεραπείαν ἡμῶν
 τῶν καταμελεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἰατρός τῆς ψυχῶν ἡμῶν ὁ λό-
 γος, τὴν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας πεκακωμένην ψυχὴν, διὰ τῆς μι-
 κρῆς κατὰ βοήθηματος ἐξιάται. προσέχει ἑν ἑαυτῷ, ἵνα καὶ
 ἀναλογίᾳ τῆς πλημμελήματός καὶ τῆς εἰς τὴν εἰς θεραπείαν βοή-
 θειᾶν καταδέξῃ· μέγα καὶ χαλεπὸν τὸ ἀμάρτημα. πολλὴς σοφείας
 τῆς ἐξομολογήσεως, δαιρῦν πικρῶν, σιωπῆς τῆς ἀρε-
 τῆς, ἀδελφείας ἡμετέρας. κέρον καὶ φορητὸν τὸ πνεῦμα,
 ἐξισάζεσθαι καὶ ἡ μετανοία· μόνον προσέχει ἑαυτῷ, ἵνα γνω-
 εῖς τῆς ψυχῆς ἀρωγία καὶ νόσοι. πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀγνο-
 ῆς ἀπροσεξίας, μεγάλα καὶ ἀπίστα νοσῶντες, εἶδεν αὐτὸ τῆτο ἰσα-
 σιν, ὅτι νοσῶσι· μέγα δὲ τὸ ἐκ τῆς πνευματικῆς ὀφελός
 καὶ τοῖς ἐρρωμένοις, ὡς τὰς πράξεις· ὡς τὸ αὐτὸ καὶ νοσῶν-
 τας ἰάται, καὶ ὑγιαίνοντες τελιοῖ. ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῶν με-
 θηρομένων τῷ λόγῳ μιᾶς τινος πράξεώς ὅσον ὑπέρτης, τῶν
 καὶ τὸ Εὐαγγέλιον διατεταγμένων ἡμῖν. ἐν ᾧ τῆ μεγάλης οἰ-
 κίας τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ἢ μόνον σκεδῆ ὅσον παντοδαπὰ χρυ-
 σὰ καὶ ἀργυρὰ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὄστρακα. ἀλλὰ καὶ τέχναι
 παντοῖαι· ἔχει γὰρ ὁ οἶκος τῆς Θεῶν, ἧτις ἐστὶν Ἐκκλησία
 Θεῶν ζῶντος, θηροπότας, ὄδοιπόρους, ἀρχιτέκτονας, οἰκοδόμους,
 γεωργούς, ποιμένους, ἀθλητάς, στρατιώτας. πᾶσι τέτοις ἐφαρ-
 μόσει τὸ βραχὺ τῆτο ῥῆμα, ἕκαστος καὶ ἀκρίβειαν τῆς ἔργου καὶ
 ἀσφάλειαν τῆς προαιρέσεως ἐμποιῶν. θηροπότας εἰ ἀπεσταλμένος
 ὑπὸ τῆς Κυρίας τῆς εἰπόντος· ἰδὲ ἐγὼ ἀποπέμψω πολλὰς θηρο-
 πότας, καὶ θηροπότας αὐτὸς ἐπαύω παντὸς ὄρου, προσέχει ἑν ἐπι-
 μελῶς μήπως εὐφύγη τὸ θήραμα, ἵνα συλλαβόμενος τῷ λό-
 γῳ τῆς ἀληθείας πῶς ὑπὸ τῆς κακίας ἀγριωθούσης, προσάγα-
 γῆς τῷ σείζοντι. ὄδοιπόρος εἰ, ὁμοίως τῷ ἀχόμενος, τῆς εὐ-
 βήματά μου κατεύθωσον; προσέχει ἑαυτῷ, μὴ πνευματικῆς
 τῆς ὁδοῦ, μὴ ἐκκλίσης δεξιά, ἢ ἀριστερά, ὁδῷ βασιλικῆς πο-
 ρεύου· ὁ ἀρχιτέκτων ἄσφαλῶς τὸν θεμέλιον καταβαλλέσθαι τῆς

πίστεως, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. ὁ εἰκοδόμος βλέπει τὰ πικρὰ
ἐποικοδομεῖ, μὴ ξύλα, μὴ χόρτον, μὴ καλάμι, ἀλλὰ χρυ-
σίον, ἀργύριον, λίθους τιμίους. ὁ ποιμὴν, πρόσεχε, μὴ τι
παρέλθῃ τῶν ἐπιβαλλόντων τῇ ποιμαντικῇ ταῦτα. δὲ εἶσι ποῖα,
τὸ πεπλολημειὸν ἐπίστρεφε, τὸ σιωπετεριμμεῖον ἐπίδησον, τὸ
κουῦν ἴασαι. ὁ γεωργός, ἐξέλθα κατισ τὴν ἀκαρπτον στικῶ, καὶ
ἐπιβάλλε τὸ πρὸς βοήθειαν τῆς καρποποιίας. ὁ στρατιώτης
συγκακοποῖθῃσον τῷ Εὐαγγελίῳ, στρατεύε τὴν καλὴν στρα-
τείαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πορνείας, καὶ τῶν παθῶν τῆς
καρκῆς, ἀτάλαβε πᾶσαν τὴν πανοπλίαν τῆς Θεῆς, μὴ ἐπι-
πλέης ταῖς τῆ βίης πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι
ἀρέσῃ. ὁ ἀθλητὴς, πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ πε τινα παρα-
βῆς τῶν ἀθλητικῶν νόμων. κθεὶς γὰρ στεφανῶται, εἰ μὴ κεν
κατὰ τὸν ἀθλήσῃ· μικρὸν τὸν Παῦλον καὶ ἔβηχοντα, καὶ παλαιού-
κα, καὶ ποικεύοντα· καὶ αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς πύκτις, ἀμετεώ-
μισον ἔχε τὸ τῆς ψυχῆς βλέμμα. σκέπε τὰ κείρα τῇ προβο-
λῇ τῶν χειρῶν· ἀποῦες τὸ ὄμμα πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἔστω
ἐν ταῖς δρόμοις ταῖς ἐμπροσθεν ἐπαγείναις· ἔτω ἔβηχοντα ἵνα
καταλάβῃς· ἐν τῇ πάλῃ τοῖς ἀοράτοις ἀνταγωνίζε. τοιαῦτα
σε εἶναι δεῖ βίβ ὁ λόγος βέλεται, μὴ ἀναπεπτοκόπη, μηδὲ
καθεύδαικα, ἀλλὰ νηφόντως καὶ ἐρηγορόπως ἑαυτῇ προσώτα.
ἐπιλείψε μοι ἡμέρα διηγέμενον καὶ τε ἐπιπιδεῖματε τῶν συ-
νεργῶντων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ, καὶ τῷ δυνάμιν
καὶ προσάγματος, ὅπως εὐαρμόσως ἔχει πρὸς ἀπαντας. πρό-
σεχε σεαυτῷ· κηράλιος ἔσο· βυλῶτικός· τῶν παρόντων
κύλαξ· προνοητικός τῷ μέλλοντος· μὴ τὸ μὲν ἤδη παρόν
καὶ ῥαθυμίας προῖεσο· τῶν δὲ μῆτε ὄντων, μῆτε ἔσομένων
τυχόν, ὡς ἐν χερσὶν ὄντων, τὴν ἀπόλαυσιν ἐσοτίθεσο. καὶ
ἐχὶ φύσει ὑπάρχει τὸ ἀρρώστημα τῆτο τοῖς νέοις, κηφρότητα
γνωμῆς ἔχειν ἤδη νομίζειν τὰ ἐλπιδέντα, ἅπεν γὰρ ποτε ἡτ-
ραμείας λήβονται, ἡ ἡσυχίας νυκτερινῆς, καὶ ἐπὶ τῶν
ἑαυτῶν

ἑαυτοῖς φαστασίας ἀνυποστάτας, τῇ δ' ἰσχυρίᾳ τῆς διανοίας ἐ-
 πί πάντας φερόμενοι· ὑποτιθέμενοι τῷ φανείᾳ βίῳ, γά-
 μως λαμπρῶς, δ' παιδίῳ, γῆρας βαδύ, τὰς αὐτῶν πενήτων
 τιμᾶς· εἴτα μηδαμῶς εὐνοῖαι τῷ ἔλπίδων δυνάμενοι, πρὸς
 τὰ μέγιστα τῷ ἐν ἀνθρώποις ὑπερφυσῶνται· οἷως κτώνται
 καλῶς καὶ μεγάλως, πληρώσαντες τῆς πτωτοδαπῶν κειμη-
 λίων, γὰρ τῷ φεβιάζονται, ὅστω αὐτοῖς ἡ ματαιότης
 τῷ λογισμῶν τῆς ἔλης κτίσεως δοτοτύμηται. πάλιν τὰς ἐν-
 τῷ φανείᾳ ἐπιτοίας ταῖς τῆς ματαιότητος δοτοθήκαις ἐναπο-
 κλείσει· ποροσιθέασι τέτοις βοσκήματα, οἷων πλῆθος
 ἀειθμὸν ὑπερβαῖνον, ἀρχὰς πολιτικὰς, ἡγεμονείας ἐθνῶν,
 στρατηγίας, πολέμους, ἔσπαια, βασιλείαν αὐτῶν. πάντα
 ταῦτα τοῖς χαλαίροις τῆς διανοίας ἀνάπλωστοις ἐπελθόν-
 τες, ὑπὸ τῆς ἀγαν ἀνοίας δοτολαύειν δοκῶσι τῷ ἔλπίδων
 πῶν, ὡς ἤδη παρόντων καὶ ἐν ποσὶ κειμένων αὐτοῖς. ἴδιον
 ἀρρώσημα τὸ ἀργῆς καὶ ῥαθυμῆς ψυχῆς, ἐρύπνια βλέπειν
 ἐρηγορότος τὰ σώματος· ταύτην ποῖναι τῷ χαυνότητι τῆς
 διανοίας, καὶ τῷ φλεγμονῶν τῷ λογισμῶν καταπίεζων ὁ
 λόγος, καὶ οἷον χαλινοῦ τινι ἀνακρίων τῆς διανοίας τὸ ἀσα-
 ποτ, φεβιάζει τὸ μέγα τὸ καὶ σοφὸν παράγγελμα,
 σεαυτῷ, φησι, ποροσεχε, μὴ ὑποτιθέμενος πὲ ἀνυπαρκτα,
 ἀλλὰ τὰ παρόντα πρὸς τὸ συμφέρον φεβιάζομενος. οἷμαι
 δὲ κακεῖνο τὸ πάθος ἐξαιρῶντα τῆς σιωπῆς, ταύτην χη-
 σαδαί τῷ φεβιάζει τὸν νομοθέτην· ἐπειδὴ ῥᾶρον ἐκαστῶν
 ἡμῶν πολυπραγμονεῖν τὰ ἀλλότρια, ἢ τὰ οἰκεία ἑαυτῷ φε-
 σκέπτεσθαι, ἵνα μὴ τὸ πάθος, παῦσαι, φησι, τὰ τὰ
 φείνος κακὰ φεβιάζομενος· μὴ δίδα χολῶ τοῖς λογισ-
 μοῖς τὸ ἀλλότριον ἐξετάζειν ἀρρώσημα· ἀλλὰ σεαυτῷ πορο-
 σεχε· τὰτ' ἐστίν, ὅτι τῷ οἰκείῳ ἐρᾶναι σρέφει σα τὸ ὀμι-
 μα τῆς ψυχῆς· πολλοὶ γὰρ καὶ τὸν λόγον τῷ Κυεῖν, τὸ μὴ
 κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὰ ἀδελφῷ καταποῖσι, τῷ δὲ

ἐν τῷ οἴκῳ ὀφθαλμῶ δούκων καὶ ἐμβλέπῃσι. μὴ παύσῃ
 τοῦτω διαβόλητος σεαυτὸν, εἴ σοι κατ' ἐντολίῳ ὁ βίος
 πρέσσειν. εἰδὼς μὴ πᾶ ἔξω πρὸς ἑσέ, εἴπετι τινὸς μῶμος
 ἔδρεῖν διωκθῆναι, καὶ τὸν Φαρισσαῖον τὸν βαρὺν ἐκεῖθεν καὶ
 ἀλαζόνῃ ὅς εἰσῆκει ἑαυτὸν δικαίων, καὶ τὸν ἐδώνῃ καὶ
 τὸ τελεῖζων. ἀλλὰ σεαυτὸν ἀναπέμνω μὴ ἐχθλῆναι, καὶ
 καὶ τὰς ἐνθυμίσεις ἡμαρτίας, μήτε ἢ γλώσσα παρῳδιᾶς τῆς
 διανοίας παρακεραμεύσει, μὴ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν πί-
 ποραται τι τῶν ἀβελήτων. καὶ εὖρης ἐν τῷ βίῳ σεαυτὸν
 πολλὰ καὶ ἀμαρτήματα, εἰρήσεις δὲ πάντως ἀνδραγαθῶς, ὡς
 λέγει καὶ τὸ τελεῖζον ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τὰ ἀμαρτηλῶ.
 πρόσθε ἐν πειρασῶ. καὶ τὸ σοὶ τὸ ῥῆμα, καὶ λαμπρῶς δὴμι-
 ρῆναι ποτε, καὶ πικρῶς τῷ βίῳ καὶ ῥῆν φερόμεναι, χησίμος
 καὶ ἄσπαστος, ὡς ἄσπαστος ἀγαθὸς σύμβουλος ἐπέμνησιν ἐ-
 ρων τῶν ἀνδραγαθῶν. καὶ μύτοι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων πη-
 ζομένη, ἐν καιρῶ καὶ γένοιτο τῇ καρδίᾳ κατεπεσθῆναι,
 ὡς μήτε τυφῶ τι πρὸς ἀλαζονείαν ὑπέρογκον ἐπαρθεῖναι,
 μήτε ἀπογνώσει πρὸς ἀγαθῆν διδυμίαν κατεπεσθῆναι. κλητῶ
 κομᾶς; καὶ ἐπὶ προγόνοις μέγα φρονεῖς; καὶ ἐπαγάλλῃ πα-
 τεῖναι καὶ κάλλει σώματος, καὶ ταῖς ἀρετῶν πάντων τιμαῖς;
 πρόσθε σεαυτῶν, ὅτι θρησκῆς εἶ, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γλῶσ-
 σῆς ἀβελήν. πρὸς βλάβη πῶς πρὸ σε ἐν ταῖς ὁμοίαις πρὸς
 νεύμας ἐξεπεσθῆναι. καὶ οἱ τὰς πολιτικὰς διαμαρτίας πρὸς
 βεβλημένοι; καὶ οἱ δυσμαχῶνται ῥήτορες; καὶ οἱ τὰς πα-
 νεγύρεις ἐπιπέδους; οἱ λαμπροὶ ἱπποπόδοι, οἱ στρα-
 γοί, οἱ σαφῆς, οἱ τυραννοί, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα
 μῦθος; καὶ ἐν ὀλίγοις ὁσέοις καὶ μνημόσυνα τῆς ζωῆς ἀ-
 πῶν; ἐγκυφῶν ἐν τοῖς πόθοις, εἰ διωκθῆναι ἔλασθαι τίς ὁ
 οἰκέτης, καὶ τίς ὁ δευλόπος; τίς ὁ πτωχὸς, καὶ τίς ὁ πλε-
 σιος; ἀκείνον, εἰ τίς σοὶ δυνάμις, τὸν δεσποῖναι ἀπὸ τῶ
 Βασιλέως, τὸν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶ ἀδυνάτου, τὸν ὑπερῆν ἀπὸ

καὶ δυσειδῆς· μεμνημένος ἔν τῆς φύσεως, ἐν ἐπαρθείῃ πα-
 τέρῃ μεμνήσῃ δὲ σεαυτοῦ, εἴαν προσέχῃς σεαυτῷ· πάλιν,
 δυσχρῆστis εἰ καὶ ἄδοξος; πτωχὸς ἐκ πτωχῶν; ἀνέστιος,
 ἀπολις, ἀδυνάτης, τῶν ἐφ' ἡμέραν ἐνδείης; ἔμμαν τὴς ἐν δυ-
 ναθείᾳ; πάντας ὑποπτήκασιν διὰ ταπεινότητα βίῃς; πτωχὸς
 γὰρ, φησὶν, ἐχ' ὑφίσταται ἀπειλήν· μὴ τοίνυν ἀπογίγῃς
 σεαυτῷ, μηδ' ὅτι ἔδεν ζήλωτόν ἐν τῷ παρόντι σοι προσε-
 ζεῖ, πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίψῃς ἐλπίδα, ἀλλ' ἀνάγκη
 σεαυτῷ τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ ἤδη ὑπερβύβασαι σοι κατὰ τὴν
 Θεῷ ἀγαθῶν, καὶ πρὸς τὰ δι' ἐπαγγελίας ὑσέρον ἀποκείμε-
 να, πρῶτον μὲν ἔν, ἀνθρώπος εἰ, μόνον τῶν ζώων θεό-
 πλαστον, ἀρ' ἔκ ἔφαρκει τῷτο, σωφρόνως λογιζομένην, πρὸς
 ἐδυσμίαν τὴν ἀναπέτω, τὸ, ὑπ' αὐτῶν τῶν χειρῶν τῷ Θεῷ
 τῷ καὶ πάντα συνησαμένῳ διὰ πλάθειναι; ἔπειθ' ὅτι καὶ
 κατ' εἰκόνα θεομορφος τὸ κτίσαντός, σε, δυνάσαι πρὸς τὴν
 τῶν Ἀγγέλων ὁμοτιμίαν δι' ἀγαθῆς πολιτείας ἀγαθραμείν-
 ψυχὴν ἔλαβες νοερᾶν, δι' ἧς Θεοῦ ἐξουσίης τῶν ὄντων τὴν
 φύσιν λογισμά καθορᾶς, σοφίας δρέπῃ καρπὸν ἠδίστον,
 πάντα μὲν σοι τὰ χερσαῖα ζῶα, ἡμερᾶτε καὶ ἄγρια, πόν-
 τε δὲ καὶ αἶψα διατώμῃσα, καὶ ὅσα τὴν αἴψα διὰ πέπε-
 ται πύτον, δαλά ἐστὶ καὶ ὑποχείρια· καὶ καὶ μὲν σοι τέχνας ἐ-
 ξουρίας, καὶ πόλεις συμεσῆσω; καὶ ὅσα ἀναγκαῖα, καὶ ὅσα
 πρὸς εὐφροσύνην ἐπεσῆσασ; καὶ βασίμα σοι τὰ πελάγη διὰ τὸν
 λόγον; καὶ γῆ καὶ θάλασσα ὑπηρετεῖ τῷ βίῳ τῷ σῷ; καὶ
 αἴθρ καὶ Οὐρανὸς καὶ ἀστέρων χορεία, σοι τὴν εἰαυτῶν ἐπι-
 δείκνυται τάξιν; τί ἐν μικροφυχεῖς; ὅτι ἵππος σοι ἐν
 ἔσιν ἀργυροχάλιος; ἀλλ' Ἡλίον ἔχεις ὀξυτάτην δρόμῳ διὰ
 πάσης ἡμέρας δαδελχόντα σοι τὴν λαμπάδα· καὶ ἔχεις ἀρ-
 γύρε καὶ χρυσὸν λαμπηδόνας; ἀλλὰ Σελήνῳ ἔχεις πυρῶ
 σε τῷ παρ' αὐτῆς φωτὶ πᾶσι λαμπηδόνας· καὶ ἐπιβέβηκας
 ἀρμάτων χρυσοκολλήτων; ἀλλὰ πόδας ἔχεις οἰκείον ὄχημα

ἢ συμφυῆς σεαυτῷ . τί ἐν μακαρίζεις τὰς τῶ ἀδραν βασι-
 λάντιον κεκτημένους, ἢ ἀλυστρίων ποδῶν εἰς τὴν μετέβασι
 δουρίης ; ἢ καθόδεις ἐπὶ κλίνης ἐλεφαντίνης ; ἀλλ' ἔχεις
 τὴν γλῶ πολλῶν ἐλεφαντίνων τιμιωτέραν, ἢ γλυκεῖαν ἐπὶ
 αὐτῆς τὴν ἀνέπαυσιν, ταχυὸν τὸν ὕπνον, ἢ μερίμνην ἀν-
 κηλαγμένον . ἢ κατὰκεισαι ὑπὸ χυσιῶν ὄρορον ; ἀλλ' οὐ-
 ρανὸν ἔχεις τοῖς ἀρρήτοις τῆς ἀσέρωι κάλλεσι τῶν εἰληβόν-
 τῶν σε . ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἀνθρώπινα, τὰ δ' ἄτι μείζω . ἴδε
 σὲ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, Πυθίαμας, Αἰγίον διανομή, Σα-
 ράπε μακίλους, ἀσάσσεως ἔλπις, θεῖα πρὸς ἄγρια τε
 λειψυτῆ σὲ τὴν ζωῶν, πορεία πρὸς Θεὸν ἄρ' τῆς ἐπιτολῶν,
 βασιλεία τῆς Οὐραίων εἰρηπῆς, σέφαροι δικαιοσύνης ἔποι-
 μοι, τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρατῆς πόνας μὴ ἀποδράτε, εἰὰ προσέ-
 χης σεαυτῷ, ταῦτα ἔτι πλείω ἀρρήτοις τῶν σκευτοῦν
 ἢ ἀπολαύσεις μὲν τῆς παρόντων, ἢ μικροφυχῆσεις δὲ πρὸς
 τὸ ἐνδόν . πανταχῶσιν παρλαίμων τὸ πᾶσι γυγελμας, με-
 γάλω παρέξεται τὴν βοήθειαν οἶον, ὄργησιν κατὰκρά-
 τισε τῆς λογισμῶν, ἢ ἐκφύρη ὑπὸ θυμῷ πρὸς τὰ ρήματα
 ἀπορητῆ ἢ ἀράξεις χαλεπῆς ἢ θηροώδεις, εἰὰ προσέχης
 σεαυτῷ, κατασελεῖς μὲν τὸν θυμὸν ὡσπερ τινα πᾶλον ἀ-
 παιθῆ ἢ δυσλῶιον τῆς πληγῆς τὰ λόγια οἶοναί μάστιγι κα-
 θαπτόμενος κραιπίσεις δὲ καὶ γλάσσης τὰς δὲ χεῖρας ἀκ-
 ῆ παρήσεις τῆς παραξιαῖαντι πάλιν, ἐπιθυμία ποιηραῖ ἐ-
 ξοισρωσαί σε τὴν ψυχῆν, εἰς ἀρμας ἀκρατεῖς ἢ ἀκολά-
 τας ἐμβάλλουσιν, εἰὰ ἐν προσέχης σεαυτῷ, καὶ μετῴρη,
 ὅτι τῶν μὲν σὲ τὸ παρὸν ἡδὺ εἰς πικρὸν κατανήσσει πῆ-
 ρας, ἢ ὁ νῦν ἐκ τῆς ἡδονῆς ἐγγινόμενος τῆς σώματι ἡμῶν
 γαργαλισμός, ὡπας φρηήσει τὸν ἰοβόλον σκάληκα ἀθάνα-
 τον κολλάζονκε ἡμᾶς ἐν τῆ γαστρί, ἢ ἡ πύρωσις τῆς σαρ-
 κὸς μήτηρ φρηήσεται τῆ κίονίς πυρός, εἰδὺς οἱ χῆσοῖται
 φυγαδὸθεῖσαι αἱ ἡδοναί, καὶ θαυμασῆ τις εἰδὸν γαλλῶν
 τῶν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
 ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πάλιν ψυχὴ καὶ ἡσυχία γινώσκεται, οἷον θραπαινίδων ἀκολούθων. θορύβου καὶ κτισιγαθούτου Διασοίνης τινός σάφρο-
 ρου παρυσία. πρῶτα γὰρ τοῦ κινῆσθαι σφαιρῆς, καὶ γινώσκει, ὅτι τὰ
 ἴσθι, λογικόν ὅτι καὶ κινῆσθαι τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ, παθητικότε-
 ρη ἀλογον καὶ τὸ κινῆσθαι, φύσει τὸ κρατεῖν ὑπάρχει. τὰ δὲ,
 τὸ ὑπαίβειν τὰ λόγῳ καὶ καταπέθειναι. μὴ ποτε ἂν εἰς τὴν
 ἐξαιραποδιδοῦται τὴν νέου δὲ λόν γινώσκει τῆς παθῶν. μὴ
 δὲ αὐτὸ πάλιν ἐπιθέσει τοῖς πάθεσι κατεξαναστῶναι. τὸ λό-
 γος, καὶ εἰς αὐτὰ τὸ κράτης τῆς ψυχῆς πρῶτα ἵσται. ὅλων
 θέσαι ἢ ἀκρεβῆς σφαιρῆς κατανόησις αὐτάρκη παρέξει χει-
 ραγωγίαν καὶ πρὸς τὴν εὐνοίαν τῆς Θεῶν εὐὰ γὰρ προσέχης
 σφαιρῆς, εἰδὼ δέησιν ἐκ τῆς τῆς ὅλων κατεσκόπης τὸν δι-
 μιργόν ἐξίχουδεν, ἀλλ' ἐν σφαιρῆς οἷον ἐκ μικρῷ τινι κόσ-
 μῳ, τὴν μεγάλῳ κατόφει τὰ κτίσαστος σε σοφίαν. ἀσώ-
 ματον ἵσται Θεῶν ἐκ τῆς ἐνυπαρχείσης σοι ψυχῆς ἀσώματι
 μὴ πρῶτα γινώσκον ἐν τόπῳ, ἐπειδὴ καὶ ὁ σὸς νῆς πρῶτα
 γινώσκον ἔχει τὴν ἐν τόπῳ ἡσυχίαν, ἀλλὰ ἔχει τῆς πρὸς
 τὸ σῶμα σφαιρῆς, ἐν τόπῳ γίνεταί. ἀόρατον εἶναι τὴν
 Θεῶν πρῶτα, τὴν σφαιρῆς ψυχῆς ἐννοήσας. ἐπειδὴ καὶ αὐ-
 τῆ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ἀληπτός ὅτιν. ἔπει γὰρ κέχρωται,
 ἔπει εἰρημάτιστα, ἔπει τινὲ σωματικῶν χαρακτήρων πρῶτα ἡλη-
 πται, ἀλλ' ἐν τῆς ἐνεργείῳ γινώσκεται μόνον, ὡς μὴτα
 ἐπὶ Θεῶν ζήτησης τὴν δὲ ὀφθαλμῶν κατανόησιν, ἀλλὰ τῆ
 διανοία ἐπιθέσει τὴν πρῶτα, νοητὴν ἔχει τὴν πρῶτα αὐτῆ
 κατὰληψιν. θαύμαζον τὸν περὶ τὴν, πῶς τῆς ψυχῆς σφαιρῆς
 δύναμιν πρὸς τὸ σῶμα σφαιρῆς, ὡς μὴτα τῆς πρῶτα
 πρῶτα αὐτῆ δικνημένῳ τὰ πλείστον διεσῶτα μέλη πρὸς μίση
 ἀσύννοια καὶ κοινοίαν ἄγειν. σκόπει τίς ἡ δὲ τὸ ψυχῆς
 ἀνδιδόμισκῆ τῆ σαρκε δύναμις. τίς ἡ δὲ τὸ σαρκε πρὸς
 τὴν ψυχῆν ἐπανίστα συμπάθεια. πῶς δέχεται μὴ τῆ ζώη
 τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα. δέχεται δὲ ἀλγυδάνας ἀπὸ τῆ

σώματος ἢ ψυχῆ. ποίας λοιπὸν τῆς μαθημάτων ἔχει
 δὲ τί ἐκ ἐπιτοκτεῖ τῆ γράσει τῆσ παραβόντων ἢ τῆσ
 ἐπιγινωσκῶν παραθήκη, ἀλλ' ἀσύγχυτοι καὶ ἀκραιφνεῖς αἱ μὲν
 μαε, οἷον χαλκῆ τῆσ ἐπὶ τῆσ ἡγεμονικῆσ τῆσ ψυχῆσ ἐπι-
 κεχαραγμῆσ ἀφελῆσται. πῶσ μὲν πρὸσ τῆσ σαρ-
 κῆσ ὑπολιθαίνεσσι καὶ τὸ οἰκείον ἀπολλύουσιν καλῶσ. πῶσ
 δὲ πάλιν τὸ ἀπὸ μακίας αἴχος ἀποκαθραμῆσ δι' ἀρετῆσ,
 πρὸσ τὴν ἐμαίωσιν ἀναφέρει τῆσ κτίσαντοσ. πρὸσ τὸ
 δοκεῖ σοι, μὲν τὴν τῆσ ψυχῆσ θεωρεῖσ καὶ τῆσ τῆσ σώματοσ
 κατασκευῆσ, καὶ τὸ σῶμασ ὅπωσ περιπῶσ αὐτὸ καταγωγῆσ
 τῆσ λογικῆσ ψυχῆσ ὁ ἀειστέλεσ ἐδημιουργῆσεν. ὁρθίον δὲ
 ἐπλασε μόνον τῆσ ζωῆσ τὴν ἀσφατοσ, ἵν' εἴσ αὐτῆσ τῆσ
 ματοσ εἰδῆσ, ὅτι ἐκ τῆσ αἰωθοσ συγχεῖσ ἀσιν ἢ ζωῆσ.
 καὶ μὲν γὰρ τῆσ ἀποδοσ πάντα πρὸσ τὴν γλῶσσ βλάπτει, καὶ
 πρὸσ τὴν γαστέρα νεῖδεσεν. ἀσφραπῆσ δὲ ἐτοίμη πρὸσ Οὐ-
 ρανὸν ἢ ἀνάβλεψι, ὥσ τε μὴ χολάζεισ γαστῆσ, μηδὲ τοῖσ
 ὑπὸ γαστέρα πάθεισιν, ἀλλ' ὅλλω ἔχεισ τὴν ὀρμὴν πρὸσ τὴν ἀ-
 ρω πορείαν. ἐπειτα τὴν καρδίαν ἐπὶ τῆσ ὑψηλοτάτωσ θεῆσ,
 ἐν αὐτῆσ πρὸσ πλείωσ ἀξίασ τῆσ αἰδιόστων καθιδρύσαστο.
 ἐκεῖ ὄψισ, καὶ ἀκοῆ, καὶ γαστῆσ, καὶ ὄσφρησισ, πᾶσαι ἐγ-
 γῆσ ἀλλήλων κατοκισμῆσ. καὶ ἔτω πρὸσ βραχὺ χαλεπὸν
 τασοχαρῆμασ, ἔδου ἕκαστῆσ παρεμποδίζει τῆσ ἐνεργείασ τῆσ
 γαίτοσ. ὀφθαλμοὶ μὲν γὰρ τὴν ὑψηλοτάτωσ σκοπίασ κα-
 τελήφασιν, ὥσ τε μηδὲν αὐτοῖσ τῆσ τῆσ σώματοσ μορίων ἐ-
 πιπορεθεῖν, ἀλλὰ μικρὰ τῆσ παρεβολῆσ τῆσ ὀφρῶσ ὑποκα-
 θέμλοσ, ἐκ τῆσ αἰωθοσ ἐξοχῆσ πρὸσ τὸ ἀσθῆσ ἀποτεῖνον-
 ται. πάλιν ἢ ἀκοῆ, ἐκ ἐπ' ἀσθῆσ λῶοικται, ἀλλ' ἐπι-
 κοειδῆσ τῆσ πόρωσ τῆσ ἐν τῆσ ἀέρι φῶσαν ἀντιλαμβάνεται.
 σοφίασ καὶ τῆσ τῆσ ἀνωτάτω, ὥσ τε τὴν μὲν φωνὴν ἀκα-
 λῶποσ διείνασ, ἢ καὶ μάλοσ ἐνηχεῖν, πρὸσ τὴν ταῖσ
 σχολιόθησισ, μηδὲν δὲ τῆσ ἐξωθοσ παρεμπιπτότων κάλυ-
 μα

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. 135

μα είναι δυνάμει τῆ αἰδήσει . κατάμαθε τῆς γλώττης
τῆ φύσιν, ὅπως ἀπαλήτε ὄβρι καὶ εὐτροφος, καὶ πρὸς πᾶ-
σαν χρείαν λόγος τῆ ποικίλω τῆς κινήσεως ἔχαρξσα . ὁ-
δόντες, ὁμῆ μὲ φωνῆς ὄργανα, ἰχυρῶν τῆ γλώττη τῆ
ἀπτερίσιν παρεχόμενοι, ὁμῆ δὲ καὶ ἔσοφῆς ὑπηρεταί, οἱ
μὲν τέμνορες ἀρτεῶν, οἱ δὲ λακύνοντες . καὶ ἔτω πάντα λο-
γισμῶ ἐπιτορῶντος καὶ προσήκοντι, καὶ καταμωθῶν
ὄλιω ἀέρος δὲ τῆ πρῶτος, τῆ δερμῆ φυλακῶ ἐπὶ
τῆς καρδίας, ὄργανα πύφως, ὄχετος αἵματος . ἐκ πάντων
τίτων τῆ ἀσκήσιασον σοφίαν τῆ ποιήσαντος σε κατόφει,
ὡς αὐ καὶ αὐτῶν σε εἰπεῖν μὲ τῆ Προφήτη ἰθαυμασάθη
ἡ γνώσις καὶ ἔξ ἡμῆ . προσέχε ἔν σεαυτῶ, ἵνα προσέχης
Θεῶ . ὡ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῆ αἰῶνων .
Αἰμῶ .

Ε.Γ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006